

Den Europæiske Union
11. juni 2001

11. JUN. 2001

RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION

J.nr. 400.
Bruxelles, den 7. juni 2001 (08.06)
(OR. en)

9518/01

LIMITE

POLGEN 12

RAPPORT

fra: generalsekretæren/den højststående repræsentant
til: Det Europæiske Råd

**RÅDETS FORBEREDELSE
TIL UDVIDELEN¹**

DEL I SAMLET VURDERING

**DEL II EVALUERING AF GENNEMFØRELSEN AF ANBEFALINGERNE FRA
HELSINGFORS**

¹ Rapportens del III med sammendrag af koordineringsordningerne for EU-sager i medlemsstaterne findes i addendum 1 til dette dokument.

DEL I

SAMLET VURDERING

1. I marts 1999 forelagde den daværende generalsekretær en rapport, som en intern arbejdsgruppe havde udarbejdet om Rådets funktionsmåde med henblik på en udvidet union (Trumpf/Piris-rapporten)¹. Rapporten indeholdt en systematisk og sammenhængende analyse af samtlige aspekter af Rådets strukturer og arbejdsmetoder samt 144 forslag til forbedring af Rådets organisation og arbejde, således at det fortsat kan fungere effektivt efter udvidelsen. Ingen af disse forslag krævede traktatændringer.
2. Efter en gennemgang af rapporten i Rådet (almindelige anliggender) understregede Det Europæiske Råd i Helsingfors i december 1999, at det er nødvendigt at foretage substantielle ændringer i Rådets arbejdsmetoder. Det påpegede, at det er nødvendigt, at der på alle niveauer gøres en indsats for at bevare Rådets evne til at optræde beslutsomt. Det vedtog derfor en række anbefalinger, der skal bidrage til at nå dette mål.
3. Generalsekretæren blev opfordret til at evaluere gennemførelsen af disse anbefalinger og eventuelt fremsætte yderligere praktiske forslag til forbedring af Rådets arbejdsmetoder inden midten af 2001. Nærværende rapport del I drejer sig om, hvordan den proces, der blev påbegyndt i Helsingfors, kan videreføres på baggrund af den mere udførlige evaluering, der findes i del II. Rapportens del III (jf. addendum I) indeholder et sammendrag af koordineringsordningerne i medlemsstaterne, der, sådan som Det Europæiske Råd i Helsingfors opfordrede til det, er blevet udarbejdet på grundlag af bidrag fra medlemsstaterne med praktiske beskrivelser af deres interne koordineringsprocedurer for EU-spørgsmål.

¹ Jf. dok. SN 2139/99.

4. Selv om anbefalingerne fra Helsingfors har medført visse positive forbedringer, er de nuværende ordninger som helhed ikke tilstrækkelige, hvis Rådet mener det alvorligt, når det siger, at det vil udruste sig med effektive strukturer og arbejdsmetoder, der kan klare en væsentlig forøgelse af medlemstallet. Det er meget vigtigt, at der gøres en yderligere indsats, hvis Rådet fortsat vil være et effektivt lovgivende organ og forvaltningsorgan efter udvidelsen.
5. Siden vedtagelsen af Helsingfors-anbefalingerne har udviklingen på en række områder i væsentlig grad indvirket på Rådets strukturer og arbejdsmetoder og bør gennemgås nøje. For det første bekræfter den fortsatte diversificering af Rådets virksomhed, herunder oprettelsen af militære og civile krisestyringsstrukturer og gennemførelsen af et ambitiøst arbejdsprogram, der blev vedtaget i Tammerfors, og som sigter mod at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, tendensen i retning af en øget opsplitning af arbejdet med en deraf følgende risiko for uoverensstemmelser, manglende sammenhæng og ineffektivitet. For det andet må virkningerne af en stadig større anvendelse af nyskabende procedurer såsom den åbne koordinationsmetode vurderes nøje, således at der undgås en uklar sondring mellem retsakter og soft law-regler og mellem EU's og medlemsstaternes beføjelser i forbindelse med opfølgningen, navnlig på et tidspunkt, hvor spørgsmålet om en mere præcis kompetencefordeling drøftes indgående.
6. Rådet skal ses som et resultatorienteret besluttende organ snarere end som en platform for politiske erklæringer. Sammenhængen og effektiviteten kan kun forbedres ved at foretage passende strukturtilpasninger for at sikre, at EU's optræden på alle områder og i hele beslutningsprocessen er i overensstemmelse med dens politiske lederes ønsker. Dette forudsætter både en effektiv interministeriel koordinering i medlemsstaterne og en form for central søjle i Rådet med en effektiv koordineringskapacitet, hvor der øverst oppe er et Europæisk Råd, der er koncentreret om sine primære opgaver med at prioritere arbejdet og give politiske impulser.

7. Med hensyn til *Det Europæiske Råd* bør der træffes foranstaltninger til at sikre, at det ikke overbebyrdes med sager, som burde behandles rutinemæssigt af Rådet, og at det er i stand til at udfylde sin egentlige lederrolle ved at tilføre den fornødne fremdrift til EU's udvikling og udstikke de overordnede politiske retningslinjer. En del af problemet består i, at forberedelserne i det institutionelle apparat sjældent sker på en sådan måde, at Det Europæiske Råd får et grundlag, på hvilket det kan drøfte frit og udstikke retningslinjer for EU's politik, samtidig med at forberedelserne uden for det institutionelle apparat i vid udstrækning finder sted uden passende kontrol. Dette rejser to spørgsmål. For det første hvilke foranstaltninger der kan træffes for at sikre, at Det Europæiske Råd koncentrerer sig om sine primære opgaver, som er fastlagt i traktaterne. For det andet hvordan dets arbejde kan tilrettelægges på en sådan måde, at den grad af fleksibilitet, der er nødvendig for EU's højeste politiske myndighed, kan kombineres med den nødvendige inddragelse af det normale institutionelle apparat.
8. Den omstændighed, at *Rådet* er et enkelt organ, der dog af praktiske årsager er organiseret med forskellige arbejdssammensætninger (med en lang række forberedende kanaler), betyder, at det både skal fungere som et effektivt lovgivende organ og forvaltningsorgan inden for de forskellige politikområder og samtidig optræde som et effektivt overordnet koordinerende organ for at sikre sammenhængen i de politiske resultater. Der er to generelle spørgsmål, der må overvejes nærmere. For det første hvordan Rådets strukturer og arbejdsmetoder kan tilpasses, således at det fortsat kan handle beslutsomt inden for de forskellige politikområder under hensyn til den enkelte sektors særlige karakteristika og dets dobbelte rolle som lovgivende organ og forvaltningsorgan. For det andet hvordan en overordnet tilsyns- og koordineringsfunktion som den, der er tillagt Rådet (almindelige anliggender), bedst kan udøves på baggrund af de vanskeligheder, det stadig synes at have ved at udfylde denne rolle. Da der tydeligvis er behov for et Råd, der for alvor beskæftiger sig med almindelige anliggender, er spørgsmålet med andre ord, hvad Rådet (almindelig anliggender) kan og bør være.

DEL II

EVALUERING AF GENNEMFØRELSEN
AF ANBEFALINGERNE FRA HELSINGFORS

1. Rapportens del II evaluerer den samlede virkning af de anbefalinger, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd i Helsingfors for at sikre et effektivt Råd i en udvidet Union¹, samt de praktiske foranstaltninger, der er truffet til støtte for det overordnede mål.

Det Europæiske Råd

2. Det Europæiske Råd har siden Helsingfors holdt fire formelle møder (i Lissabon, Santa Maria da Feira, Nice og Stockholm) og et uformelt møde i Biarritz. Resultaterne af Helsingfors-reformerne har været blandede. Som et positivt resultat har formandskaberne generelt klaret at begrænse konklusionerne til femten sider og har i et vist omfang fulgt påbuddet om kun at medtage de emner, der rent faktisk er blevet drøftet på mødet. Konklusionerne er nu noget bedre struktureret og lettere at læse end tidligere. Desuden synes formandskaberne endelig at have aflagt den dårlige vane med at betragte konklusionerne fra Det Europæiske Råd som en tilbageskuende opremsning af formandskabets successer.
3. Situationen er dog ikke tilfredsstillende. For det første var formålet med at begrænse konklusionernes omfang at tilskynde til et præcist formuleret udvalg af EU's virkelige politiske prioriteter på de områder, der drøftes. Selv om konklusionerne nu er i overensstemmelse med anbefalingens bogstav (ved kunstigt at komprimere teksten), afspejler de endnu ikke dens ånd. Konklusionerne bør ikke være et redskab for de forberedende organers selvforherligelse i forbindelse med emner, som ikke er blevet drøftet, men bør forklare, hvorfor Det Europæiske Råd udstikker de retningslinjer, det udstikker. For det andet kommer konklusionerne stadig undertiden ind på tekniske detaljer, der ikke forekommer relevante for Det Europæiske Råd, der i henhold til traktaten skal tilføre politisk fremdrift og fastlægge de politiske retningslinjer. Resultatet er, at konklusionerne i stedet for at udstikke en klar og forståelig politisk kurs for EU i det mindste delvis har tendens til detailstyring af Rådets og Kommissionens arbejde.

¹ Jf. bilag III til konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Helsingfors.

4. Desuden er der endnu ikke fundet nogen tilfredsstillende balance i forberedelsesarbejdet til Det Europæiske Råd mellem den fleksibilitet, der er nødvendig for møderne i EU's højeste politiske organ, og den nødvendige involvering af det normale institutionelle apparat under Rådet (almindelige anliggender). Visse nye initiativer fra det svenske formandskab (f.eks. forelæggelsen af sammenfattende dokumenter, der beskriver arbejdet vedrørende bestemte emner i forskellige rådssammensætninger) er et skridt i den rigtige retning.

Rådet (almindelige anliggender): forbindelserne udadtil

5. Med hensyn til gennemførelsen af anbefalingerne fra Helsingfors om forbindelserne udadtil tegner der sig et blandet billede. Rådet vedtog den 29. juni 2000 nogle konklusioner med henblik på at rationalisere forvaltningen af EU's eksterne forpligtelser på ministerplan¹, hvori der blandt andet er forudset en *rullende plan* for ministermøder med tredjelande, der dækker tre formandskaber, og som regelmæssigt tilpasses og ajourføres, samt en *forenkling af tidsplanen og repræsentationsniveauet* for møderne med tredjelande ved at undgå, at der fastsættes bestemte intervaller, og at alle Rådets medlemmer skal være repræsenteret. Den rullende plan spiller allerede en nyttig rolle i langtidsplanlægningen af møderne med tredjelande, og EU er nu normalt repræsenteret af den nye trojka på de fleste møder i organer, der er oprettet i henhold til internationale aftaler.
6. En analyse af mulighederne for at forbedre anvendelsen af net mellem medlemsstaternes ambassader og Kommissionens delegationer indgik i den vurdering af effektiviteten af EU's samlede ressourcer, som generalsekretæren udarbejdede til det uformelle udenrigsminister-møde i Evian i oktober 2000².

¹ Jf. dok. 9660/00.

² Jf. dok. SN 1731/6/00 REV 6.

7. Formandskabet noterede sig imidlertid i sin rapport til samlingen i Rådet (almindelige anliggender)¹ i januar, at der fortsat er svagheder i den politiske beslutningsproces (upstream weaknesses) (mangel på en klar målretning og politiske prioriteter), svagheder i gennemførelsesfasen (ineffektive procedurer og ineffektiv opfølgning) og horisontale svagheder mellem Fællesskabet og medlemsstaterne (dobbeltarbejde, utilstrækkelig udnyttelse af støtteprogrammer og uafbalanceret koordinering og planlægning). Der er også blevet peget på vanskeligheder med hensyn til den måde, hvorpå de forskellige instrumenter, som EU har til sin rådighed, anvendes, navnlig de fælles strategier².
8. Som en del af sit svar herpå fastlagde Rådet den 22. januar 2001 nogle retningslinjer for en styrket operationel samordning mellem Fællesskabet og medlemsstaterne vedrørende eksternt bistand³. Det forekommer nødvendigt med yderligere overvejelser om behovet for at tilpasse Rådets strukturer og arbejdsmetoder som en del af processen med at forbedre effektiviteten af den overordnede politik og dens gennemførelse, navnlig fordi medlemmerne af Rådet (almindelige anliggender) nu skal anvende stadig mere tid på forbindelserne udadtil og på sikkerheds- og forsvarsspørgsmål.

Generalsekretæren/den højtstående repræsentants rolle

9. Der har været etableret et tæt samarbejde og et effektivt arbejdsforhold med de skiftende formandskaber, Kommissionen og eksterne organisationer, herunder FN, OSCE og NATO. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant har aktivt udført sine opgaver i henhold til traktaten ved at opfylde de mandater, der er blevet givet af Det Europæiske Råd og af Rådet, f.eks. mandaterne vedrørende Balkan og Mellempøsten, ved at bistå formandskabet med at indføre ordninger for Den Europæiske Unions fælles sikkerheds- og forsvarspolitik og ved at bidrage aktivt til vigtige politiske drøftelser i Rådet.

¹ Jf. dok. 5449/01.

² Jf. dok. 14871/01.

³ Jf. dok. 5431/01.

Rådet (almindelige anliggender): den horisontale koordinerende rolle

10. Rådet har fulgt den praksis, der blev anbefalet i Helsingfors, med systematisk at dele sin dagsorden i to: forbindelserne udadtil og horisontale spørgsmål (dvs. institutionelle anliggender, generelle finansielle spørgsmål, samhørighedspolitik, udvidelse osv.), herunder den overordnede samordning af politikkerne (navnlig i forbindelse med forberedelsen af Det Europæiske Råd). Disse ændringer er imidlertid af mere formel og proceduremæssig end operationel karakter og synes kun i begrænset omfang at have styrket Rådets (almindelige anliggender) autoritet og indflydelse i forbindelse med horisontale spørgsmål.

Rådssammensætninger og uformelle ministermøder

Rådssammensætninger

11. Rådet (almindelige anliggender) har nedbragt antallet af rådssammensætninger til seksten for at forbedre sammenhængen og konsekvensen i Rådets arbejde og forebygge fragmentering af EU's aktiviteter. Listen og de relevante konklusioner fra Rådet er blevet offentliggjort i EF-Tidende¹. Der opfordres til at anvende "back-to-back"-ordninger (dvs. indkalde to rådssammensætninger, der behandler beslægtede emner, umiddelbart efter hinanden), når det er praktisk muligt. Det fremgår nu udtrykkeligt af forretningsordenen, at ændringer af listen kun kan foretages af Rådet i sammensætningen "almindelige anliggender".

¹ EFT C 174 af 23.6.2000, s. 1.

12. Erfaringen har vist, at nogle sammenlægninger, efter at der med stort besvær er opnået enighed om seksten rådssammensætninger, stadig volder nogle delegationer interne organisatoriske vanskeligheder, samtidig med at der opstår visse praktiske vanskeligheder på rådsniveau som følge af de gennemførte sammenlægninger. Regeringerne har, når det har været nødvendigt i visse rådssammensætninger, tilpasset deres ministerrepræsentation til de punkter på dagsordenen, der skulle drøftes, og formandskaberne har generelt bestræbt sig på at samle beslægtede dagsordenspunkter for at gøre det lettere for de relevante nationale repræsentanter at være til stede, navnlig når en bestemt rådssammensætning har skullet behandle klart afgrænsede emner. Dette har betydet, at de nye sammensætninger i nogle tilfælde er blevet gennemført mere som back-to-back-møder end som egentlige sammenlagte møder. Antallet af egentlige rådssamlinger ser ud til at have stabiliseret sig på omkring 80-90 om året. Anbefalingen om ikke at indkalde fælles rådssammensætninger er stort set blevet fulgt, bortset fra at der har været indkaldt til én fælles samling mellem Rådet (økonomi og finans) og Rådet (retlige og indre anliggender), og at der er opstået et nyt fænomen med samling i Rådet (almindelige anliggender) med deltagelse af forsvarsministrene.
13. I forbindelse med den revision af rådssammensætningerne, der gives mulighed for i forretningsordenen, må der tages hensyn til behovet for yderligere rationalisering af arbejdsdelingen mellem Rådets sammensætninger med henblik på en bedre samordning på visse områder. Et eksempel herpå er budgetspørgsmål. Ansvar for de forskellige områder er i øjeblikket delt mellem Rådet (budget) (for så vidt angår vedtagelse af budgettet), Rådet (økonomi og finans) (decharge, budgetmæssige retningslinjer, forelæggelse af det foreløbige forslag samt den finansielle lovgivning) og Rådet (almindelige anliggender) (budgetmæssige virkninger af eksterne aktioner, reformen af Kommissionen, personalevedtægten).

Uformelle ministermøder

14. Det er endnu ikke lykkedes for noget formandskab at begrænse antallet af sådanne møder til fem. Under det portugisiske og det franske formandskab var der syv møder, og under det svenske formandskab har der været seks. Der efterlades også stadig undertiden efter disse møder det indtryk, at ministrene er nået frem til formelle konklusioner, herunder vedrørende lovgivningsmæssige spørgsmål. Desuden arrangeres en række uformelle ministerseminarer eller -konferencer stadig de facto som uformelle ministermøder i en anden skikkelse med deltagelse af kommissionsmedlemmer og embedsmænd fra Rådet, og det undergraver målet om at begrænse antallet af uformelle møder.

Rådets lovgivende rolle

15. De skridt, der er taget af formandskabet og sekretariatet med henblik på en pragmatisk gennemførelse af den fælles erklæring af 4. maj 1999 i samarbejde med Europa-Parlamentet, har ført til en væsentlig forbedring af den fælles beslutningsprocedure. Dette er opnået ved en forbedret planlægning og samordning af de forberedende møder og af forligsmøderne med Europa-Parlamentet, og ved at der i forbindelse med mindre politisk kontroversielle sager i videst muligt omfang er søgt etableret kontakter fra processens begyndelse for lettere at opnå et positivt resultat ved første- eller andenbehandlingen, når der er mulighed herfor. Det Europæiske Råd i Nice noterede sig en rapport fra formandskabet og rådssekretariatet om en mere effektiv procedure for fælles beslutningstagning¹.
16. Hvad angår hensigtsmæssig brug af retsakter har Rådet stadig tendens til at vedtage erklæringer, resolutioner og andre atypiske retsakter, når det beskæftiger sig med lovgivningsspørgsmål. Der må gøres mere for at begrænse antallet af sådanne atypiske retsakter yderligere ved at sondre mellem erklæringer, der skal udstikke politiske retningslinjer for det videre arbejde, og erklæringer, der har rent erklærende karakter.
17. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen er ved at udarbejde et udkast til en interinstitutionel aftale om en mere systematisk omarbejdning af retsakter. Rådet håber, at det snart kan vedtages.

¹ Jf. dok. 13316/1/00 REV 1.

Coreper

18. Anbefalingerne fra Helsingfors tydeliggjorde Corepers rolle og ansvar for den endelige forberedelse og forelæggelse af alle dagsordenspunkter til Rådet, da den indtager en central stilling i forberedelsen af alle Rådets drøftelser. Artikel 19 i Rådets forretningsorden anfører nu udtrykkeligt de principper og regler, hvis overholdelse Coreper skal drage omsorg for. Der er i forretningsordenen også truffet foranstaltninger til at fastsætte tidsfrister for det forberedende arbejde, der som hovedregel skal afsluttes inden mødet i Coreper. Der er imidlertid stadig vanskeligheder med hensyn til i det daglige arbejde rent faktisk at anvende mange af de formelle bestemmelser, der er indsat i forretningsordenen, navnlig med hensyn til Corepers mulighed for at udøve sin generelt accepterede funktion som tilsynsførende med alt forberedende arbejde i Rådet.

Formandskabet

19. Bestræbelser på at styrke samarbejdet mellem de skiftende formandskaber for at fremme kontinuiteten (f.eks. ved at udarbejde rullende arbejdsprogrammer eller dele visse opgaver) og forbedre den overordnede sammenhæng (ved at kunne trække på bistand fra de næste medlemsstater, der skal varetage formandskabet, eller ved at udpege formændene for de forberedende organer for en bestemt periode) har givet positive resultater. De positive resultater, der er opnået ved den begrænsede anvendelse af de eksisterende muligheder, tilsiger, at der bør tilskyndes yderligere til mere systematisk at styrke samarbejdet og samordningen under de skiftende formandskaber.
20. Den manglende kontinuitet, der har kunnet konstateres mellem formandskaber skyldes, at det enkelte formandskab er fristet til at påtvinge EU sine egne prioriteter under sin formandskabsperiode. Denne fristelse bliver større, jo længere tid der går mellem den enkelte medlemsstats formandskabsperioder - og der vil gå endnu længere tid efter udvidelsen - og som følge af de systemmangler, der findes i Rådet. Dette kan medføre voldsomme skift i EU's prioriteringer fra det ene halvår til det næste med en deraf følgende risiko for, at sammenhængen, kontinuiteten og virkningerne af EU's politikker undermineres.

Åbenhed og informationspolitik

21. Aktindsigten i Rådets dokumenter er blevet væsentligt forbedret siden 1999. Rådet blev i juli 2000 den første institution, der indførte et offentligt register over sine dokumenter, som offentligheden har adgang til via Internettet. Det offentlige register indeholdt pr. 31. december 2000 henvisninger til ca. 180 000 dokumenter (i samtlige sprogudgaver). Registret giver også adgang via Internettet til den fuldstændige tekst til dokumenter, der er offentliggjort efter individuelle begæringer. Ca. 20 000 sådanne dokumenter var pr. 31. december 2000 blevet gjort direkte tilgængelige for offentligheden. Tallet vil stige betydeligt efter Rådets nye afgørelse fra april 2001 om at gøre store kategorier af rådsdokumenter direkte tilgængelige for offentligheden via Internettet. Efter henstilling fra ombudsmanden arbejdes der nu i Generalsekretariatet på yderligere at forbedre dækningen af alle relevante rådsdokumenter i registret.
22. Takket være dette register steg antallet af dokumenter, der er blevet gennemgået som følge af begæringer, fra 4 000 dokumenter i 1998 til over 7 000 i 2000. Heraf blev 84% gjort tilgængelige. Adgangen til Rådets dokumenter vil blive yderligere forbedret fra udgangen af 2001, når den nye forordning om aktindsigt i dokumenter fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med hjemmel i EF-traktatens artikel 255, stk. 2, træder i kraft.
23. Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen har fastlagt fælles retningslinjer til forbedring af kvaliteten af fællesskabslovgivningens affattelse, og det er også et vigtigt element i forbindelse med åbenhed omkring Rådets arbejde. Rådets Juridiske Tjeneste skal i medfør af en ny artikel i Rådets forretningsorden kontrollere kvaliteten af affattelsen af forslag og udkast til retsakter og fremsætte forslag til affattelse. Den Juridiske Tjeneste har desuden udfærdiget "*retningslinjer for medlemsstaternes initiativer inden for rammerne af afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union*". Der skal dog stadig gøres mere for at forbedre kvaliteten af affattelsen.

Grupper

27. Der opnået større orden og klarhed med hensyn til de forberedende rådsorganers antal og ansvarsområder, efter at der er opstillet en officiel fortegnelse over samtlige Rådets forberedende komitéer, udvalg og grupper. Fortegnelsen ajourføres regelmæssigt af generalsekretariatet på baggrund af Corepers beslutninger om at nedsætte nye grupper og formandskabets beslutninger om at oprette nye underområder under bestemte grupper. Den nyeste udgave af fortegnelsen indeholder ca. 185 rådskomiteer, -udvalg og -grupper¹. Til trods for at der er gennemført en vis rationalisering af Rådets forberedende organer, er antallet af møder i grupperne steget støt år for år fra 2 705 i 1997 til 3 537 i 2000. Selv om en betydelig del af denne stigning utvivlsomt skyldes udvidelsen af Rådets arbejde, navnlig inden for nye politikområder, er den også til dels et symptom på systemsvagheder i den overordnede koordination. Der blev nedsat en gruppe på højt plan (vedrørende beskatning) i januar 2000, men dens mandat blev afsluttet med Det Europæiske Råd i Feira.

Afvikling af møder og samlinger

28. Forretningsordenen giver formandskabet mulighed for at begrænse antallet af personer, der kan være til stede i mødelokalet, fastsætte rækkefølgen for punkternes behandling og fastsætte den tid, der afsættes til drøftelserne om hvert punkt. Selv om denne mulighed findes, kan der dog sættes spørgsmålstejn ved, om den udnyttes i tilstrækkeligt omfang. Der er fortsat en tendens, navnlig i Rådet, til at foretage langvarige rundbordsdiskussioner om visse spørgsmål og gentage velkendte holdninger eller argumenter i stedet for at koncentrere sig om at finde fælles løsninger. Situationen må forbedres på to måder. For det første skal formandskabene og delegationerne udvise større disciplin for at sikre, at drøftelserne i Coreper og Rådet har et formål. For det andet skal der tages skridt til at sikre, at de dokumenter, der forelægges for Coreper eller Rådet, udformes med henblik på en aktiv problemløsning, dvs. at dokumenterne skal være sagsorienterede snarere end holdningsorienterede, der bør undgås rundbordsdiskussioner, og så snart der tegner sig en klar retning i drøftelserne, bør der altid gøres forsøg på at udarbejde konkrete forslag. For det tredje kunne afviklingen af møder og samlinger i nogle tilfælde forbedres, hvis adgangen til mødelokalerne var mere begrænset.

¹ Jf. dok. 8559/01.

Generalsekretariatet og den praktiske logistik

29. Den Europæiske Unions udvikling efter Maastricht-traktaten, navnlig den seneste udvikling inden for FUSP med udnævnelsen af den højtstående repræsentant og oprettelsen af en ny militær og civil krisestyringskapacitet, har haft betydelig indvirkning på Rådets og generalsekretariatets strukturer og arbejdsmetoder. Anbefaling 46-54 fra Helsingfors omhandler generalsekretariatets rolle og organisation, de praktiske aspekter af Rådets arbejde og det fremtidige lokalebehov. Den indledende vurdering af disse anbefalingers gennemførelse er stort set positiv, selv om nogle af dem kun kan gennemføres fuldstændigt på mellemlang sigt.
30. Generalsekretariatet har indledt en omfattende tilpasningsproces med henblik på at efterleve Helsingfors-anbefalingernes bogstav og ånd. En detaljeret oversigt over de foranstaltninger, der iværksættes på de enkelte områder, findes i en note, der blev forelagt for de faste repræsentanter den 18. april 2001¹. Hovedformålet med disse tilpasninger er
- at tilpasse sekretariatets strukturer til Rådets operationelle behov, især ved at omorganisere arbejdet i større administrative enheder, og at styrke den interne revision for at sikre den bedst mulige overensstemmelse mellem Rådets behov og de menneskelige og materielle ressourcer, der er til rådighed i generalsekretariatet;
 - at gennemføre en politik for menneskelige ressourcer med henblik på større motivation hos personalet og på at sætte personalet i stand til at udføre sine opgaver effektivt;
 - at øge anvendelsen og at sikre en bedre udnyttelse af moderne teknologi, herunder databehandling og elektroniske hjælpemidler.
31. Nogle af disse reformer, såsom bedre uddannelse ved hjælp af udvekslinger med nationale administrationer, kræver medlemsstaternes samarbejde, hvilket hidtil ikke altid har været muligt.

¹ Jf. dok. SN 2472/01.

32. Med hensyn til praktiske forhold som f.eks. indretning af mødelokalerne, oversættelse og tolkning understregede Det Europæiske Råd i Helsingfors, at nye ideer og pragmatiske løsninger er nødvendige, samtidig med at de grundlæggende principper overholdes. Der er gennemført undersøgelser af de kommende udvidelsers indvirkning på Rådets lokalebehov. Der er indtil nu allerede vedtaget en række retningslinjer som arbejdshypoteser: bibeholdelse af Justus Lipsius-Bygningen som Rådets hjemsted, fastholdelse af de nuværende principper for sprogdækning, begrænsning af antallet af pladser pr. delegation til to ved bordet i mødelokalerne og nødvendigheden af at finde en bygning i nærheden, der kan dække de nye behov. Den praktiske indretning af tolkefaciliteter (traditionelle kabiner eller fjerntolkning) overvejes stadig. En række af disse spørgsmål er også blevet behandlet af en interinstitutionel taskforce for udvidelsen i en rapport, som den forelagde den 20. december 2000. De logistiske problemer af denne art må behandles nu, således at der i god tid kan vedtages hensigtsmæssige løsninger.

12. JUNI 2001

J.nr. 400.

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 7. juni 2001 (08.06)
(OR. en)**

9518/01

ADD 1

POLGEN 12

ADDENDUM 1 TIL RAPPORTEN

fra: generalsekretæren/den højtstående repræsentant
til: Det Europæiske Råd

**RÅDETS FORBEREDELSE
TIL UDVIDELSEN**

**DEL III OVERSIGT OVER DE ENKELTE MEDLEMSSTATERS
KOORDINERINGSSORDNINGER FOR EU-SAGER**

1. Det står fast, at den interne koordinering i medlemsstaterne udelukkende varetages af de enkelte regeringer; men denne koordinerings effektivitet har direkte indvirkning på Rådets funktion og sammenhæng. En af de anbefalinger vedrørende forretningsgangen, som Det Europæiske Råd godkendte i Helsingfors, er således en opfordring til, at de enkelte medlemsstater løbende gennemgår deres interne koordineringsordninger for EU-sager, så at de er egnede til at sikre, at Rådet fungerer bedst muligt.
2. Det blev ved samme lejlighed anbefalet at udarbejde et sammendrag af medlemsstaternes koordineringsordninger på grundlag af et bidrag fra hver medlemsstat med en praktisk beskrivelse af dens interne koordineringsprocedurer for EU-sagen. Med denne del af rapporten og de vedlagte landeoversigter efterkommes denne anbefaling.
3. Oversigterne viser, at koordineringsordningerne har en række fællestræk. Koordineringsstrukturen i de fleste medlemsstater er hierarkisk opbygget. Beslutninger og afgørelser træffes på alle niveauer; men det er det nationale kabinet eller ministerråd og/eller premierministeren, der i de fleste tilfælde træffer den endelige afgørelse. Udenrigsministeriet (UM) spiller enten som hovedaktør eller sammen med Finansministeriet og/eller premierministerens kabinet en vigtig rolle i næsten alle medlemsstaterne. Denne rolle er tydelig på forskellige stadier af koordineringsprocessen. UM er ofte det ministerium, der har ansvaret for at formidle oplysninger inden for den nationale forvaltningsstruktur og for at igangsætte koordineringsprocessen. Der findes særlige forvaltningsenheder for EU-sager i de fleste udenrigsministerier, og koordineringen starter ofte dér. I nogle medlemsstater findes der et særligt tværministerielt koordineringsorgan, hvor højtstående embedsmænd fra de forskellige nationale ministerier mødes regelmæssigt. Når der findes sådanne særlige tværministerielle organer, varetager UM i de fleste tilfælde formandskabet og/eller sekretariatsfunktionen.
4. Koordineringsordningerne i de enkelte medlemsstater udviser også nogle forskelle, der afspejler den enkelte medlemsstats særlige historie, forfatningsstruktur (enhedsstat eller forbundsstat), politiske situation (koalitionsregering mv.) og forvaltningstradition.

5. Den Europæiske Union har fået en stadig mere fremtrædende plads i varetagelsen af samfundets mange interesser, og de fleste medlemsstaters udenrigsministerium har derfor en særlig minister eller statssekretær for EU-spørgsmål. Stillingen har dog forskellig karakter, idet den i nogle lande er en mere politisk-administrativ stilling, medens den i andre er en ministeriel, politisk udnævnelse. Ministeren eller statssekretæren for Europaspørgsmål spiller ofte en særlig rolle i koordineringsprocessen på forskellige måder, f.eks. i nogle tilfælde som formand for det særlige tværministerielle koordineringsorgan, hvis et sådant findes.
6. For at gøre koordineringsprocessen mere effektiv og bringe den tættere på forliget i sidste instans har nogle medlemsstater valgt at oprette en lille enhed under eller i tilknytning til premierministerens kabinet. Disse enheders centrale placering gør det lettere at få overblik over regeringens forskellige aktiviteter i EU-sager.
7. Selv om medlemsstaternes faste repræsentationer i Bruxelles har forskellige roller (i nogle tilfælde deltager de formelt i processen, medens de i andre tilfælde ikke har nogen fastlagt rolle), spiller de faste repræsentationer i realiteten en rolle i alle tilfælde. De deltager aktivt på flere stadier af koordineringsprocessen, og i nogle medlemsstater sørger de faktisk for den første fase i denne proces.
8. Endelig er der betydelige forskelle med hensyn til, i hvor høj grad de nationale parlamenter deltager i processen afhængigt af de enkelt medlemsstaters forfatningsstruktur og politiske tradition og praksis.

BELGIEN

1. Oplysninger formidlet af	Den faste repræsentation
2. Koordinering igangsat af	Udenrigsministeriet/den faste repræsentation/de regionale myndigheder
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	<ul style="list-style-type: none">- Den faste repræsentation- Tværministerielle sektorkonferencer¹- Ministerrådet eller den tværministerielle konference vedrørende udenrigspolitik
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	Den faste repræsentation står i praksis for koordineringen under Udenrigsministeriets ansvar, dvs. under direktoratet for europæisk integration og koordinati-on. Dette direktorat varetager både formandskabet og sekretariatsfunktionen for de forskellige tværministerielle konferencer
5. Den faste repræsentations rolle	Se ovenfor
6. Finansministeriets rolle	Ingen særlig rolle bortset fra deltagelse i Eurogruppen
7. Det nationale parlaments rolle ⁴	Orientering og generel debat som led i de forfatningsmæssige forbindelser mellem parlamentet og regeringen
8. Deltagelse af interessegrupper	Normalt ikke, men de kan høres alt efter emnet.

¹ Landbrug (CIA), miljø (CCPIE), energi (CIEE og CONCERE), forskning (CIS), økonomi (CEI) osv.

SPANIEN

1. Oplysninger formidlet af	Den faste repræsentation
2. Koordinering igangsat af	Statssekretariatet for EU-spørgsmål (SEAC)
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	<ul style="list-style-type: none">- Udenrigsministeriet - SEAC- Den tværministerielle konference vedrørende EU-spørgsmål (CIAUE). Denne konference er sammensat af vicedirektøren under formanden for regeringens kontor og statssekretærene i de forskellige ministerier (bortset fra Udenrigsministeriet) samt generalsekretariatet for havfiskeri- Regeringskommissionen for økonomiske spørgsmål- Konferencen vedrørende EU-spørgsmål; via denne kan de selvstyrende regioner deltage i EU-spørgsmål
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	CIAUE har statssekretæren for EU-spørgsmål som formand, og sekretæren for regeringskommissionen og generalsekretæren for EU-spørgsmål er næstformænd. Sekretariatsfunktionen varetages af generaldirektøren for tekniske spørgsmål i SEAE (Udenrigsministeriet)
5. Den faste repræsentations rolle	Stor autonomi
6. Finansministeriets rolle	Ingen særlig rolle ¹
7. Det nationale parlaments rolle	EU-udvalget (deputerede og senatorer) følger nøje alle EU-spørgsmål
8. Deltagelse af interessegrupper	Klassisk lobbyvirksomhed

¹ Finansministeriet deltager dog på de to tværministerielle niveauer.

DANMARK

1. Oplysninger formidlet af	Den faste repræsentation via Udenrigsministeriet
2. Koordinering igangsat af	Vedkommende fagudvalg
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	<ul style="list-style-type: none">- De 35 forskellige fagudvalg rapporterer til EU-udvalget, som sorterer og grupperer spørgsmålene efter emne og procedure. Dette udvalg forbereder drøftelsen i Regeringens Udenrigspolitiske Udvalg. EU-udvalget består af de embedsmænd, der har ansvaret for koordineringen af EU-sager i de enkelte ministerier- Regeringens Udenrigspolitiske Udvalg
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	Både formandskabet og sekretariatsfunktionen for EU-udvalget varetages af Udenrigsministeriet (formanden er statssekretær). Der er ugentlige møder.
5. Den faste repræsentations rolle	Ingen særlig rolle
6. Finansministeriets rolle	Ingen særlig rolle
7. Det nationale parlaments rolle ,	Et tæt samarbejde mellem regeringen og Folketingets EU-udvalg er fastsat ved lov. Folketingsudvalget spiller en central rolle i drøftelserne forud for regeringens beslutningstagning
8. Deltagelse af interessegrupper	De har mulighed for at deltage i de forskellige fagudvalg og på ad hoc-basis efter indbydelse fra det pågældende udvalg.

GRÆKENLAND

1. Oplysninger formidlet af	Den faste repræsentation (der samtidig underretter hhv. Udenrigs- og Økonomiministeriet)
2. Koordinering igangsat af	Den faste repræsentation
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	<ul style="list-style-type: none"> - Møder i arbejdsgrupper: fleksible ordninger mellem ministerierne - Møder i Coreper: Udenrigsministeriet indkalder til møde dagen før. Økonomiministeriet og alle berørte fagministerier deltager - Samlinger i Rådet: forberedes i fællesskab af vedkommende ministerier og den faste repræsentation - Det Europæiske Råd: Udenrigsministeriet bistået af Økonomiministeriet og alle de andre vedkommende ministerier
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	Udenrigsministeriet
5. Den faste repræsentations rolle	Formidling af oplysninger og første koordinering
6. Finansministeriets rolle	Ingen særlig rolle
7. Det nationale parlaments rolle	Orientering og generel debat som led i de forfatningsmæssige forbindelser mellem parlamentet og regeringen
8. Deltagelse af interessegrupper	Ingen særlig rolle

ITALIEN

1. Oplysninger formidlet af	Udenrigsministeriet og premierministerens kabinets afdeling for EU-politik
2. Koordinering igangsæt af	Udenrigsministeriet og premierministerens kabinets afdeling for EU-politik
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	Udenrigsministeriet og premierministerens kabinets afdeling for EU-politik
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	Intet særligt instrument. Premierministerens kabinets afdeling for EU-politik sørger i samarbejde med Udenrigsministeriet for den generelle koordinering. De enkelte fagministerier kan dog lede den omfattende koordinering, hvis det centrale spørgsmål hører under deres kompetenceområde
5. Den faste repræsentations rolle	Ingen særlig rolle; kan foreslå eller fremme bestemte initiativer
6. Finansministeriets rolle	Ingen særlig rolle på dette stadium
7. Det nationale parlaments rolle	Orientering og generel debat (for det meste efterfølgende) som led i de forfatningsmæssige forbindelser mellem parlamentet og regeringen. Parlamentets tilsyn med og (forudgående) deltagelse i EU-beslutningsprocessen er tiltagende. Parlamentet skal underrettes af regeringen om alle Europa-Kommissionens lovgivningsinitiativer. F.eks. kan udvalget for EU-politik og de stående udvalg ifølge deputeretkammerets forretningsorden foranledige en debat med deltagelse af vedkommende fagminister om forslag fra Europa-Kommissionen, når sådanne forslag eller bestemte emner skal optages på EU-Rådets dagsorden, eller om spørgsmål vedrørende internationale aftaler, der vedrører Fællesskaberne eller deres virksomhed
8. Deltagelse af interessegrupper	Ikke formelt, men en mulighed. Premierministerens kabinets afdeling for EU-politik afholder seminarer, møder og konferencer om de vigtigste EU-spørgsmål og sørger for informationsudveksling og fælles databaser på nationalt plan. I de senere år har CNEL (det nationale råd for økonomi og arbejdsmarkedspolitik), som er et forfatningsorgan, spillet en specifik rolle som et åbent forum for debat om EU-spørgsmål

IRLAND

1. Oplysninger formidlet af	Udenrigsministeriet
2. Koordinering igangsat af	Det ministerium, der har ansvaret for de pågældende områder eller spørgsmål
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	<ul style="list-style-type: none"> - Udenrigsministeriet/andet ansvarligt fagministerium - Ministerudvalget for EU-spørgsmål
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	Den tværministerielle koordinering bistås af en gruppe af højtstående embedsmænd fra de forskellige ministerier; formandskabet varetages af Taoiseach's (premierministerens) kabinet
5. Den faste repræsentations rolle	Central rolle i den interne koordinering
6. Finansministeriets rolle	Deltager i ministerudvalget
7. Det nationale parlaments rolle	EU-udvalget følger nøje regeringens EU-politik og følger uafhængigt Kommissionens lovgivningsforslag
8. Deltagelse af interessegrupper	Input fra arbejdsmarkedets parter via det nationale økonomiske og sociale forum samt klassisk lobbyvirksomhed

NEDERLANDENE

<p>1. Oplysninger formidlet af</p> <p>2. Koordinering igangsat af</p> <p>3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure</p>	<p>Udenrigsministeriet</p> <p>Udenrigsministeriet</p> <ul style="list-style-type: none"> - Den tværministerielle arbejdsgruppe til vurdering af forslag fra Kommissionen og initiativer fra medlemsstaterne under afsnit IV-VI i EU-traktaten (BNC) fastlægger Nederlandenes foreløbige holdning og bestemmer, hvilket ministerium der er ansvarlig - det ansvarlige ministerium koordinerer og sender instrukser til forskellige arbejdsgrupper i Rådet - ugentlige møder om instrukser til den faste repræsentation med henblik på Coreper- koordineringsudvalget vedrørende europæisk integration og associering (CoCo): vigtigste beslutningsinstans på ikke-politisk plan med statssekretæren for EU-spørgsmål som formand - med henblik på drøftelse af særlige hvidbøger, strategiske spørgsmål, o.lign. kan et underråd for EU-spørgsmål under regeringen, det såkaldte REIA, indkaldes - ministerrådet: det sidste politiske beslutningstagningsniveau
<p>4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium</p>	<ul style="list-style-type: none"> - BNC/Udenrigsministeriet varetager formandskabet og sekretariatsfunktionen; generalister fra alle ministeriernes EU-afdelinger deltager i møder hver 14. dag - møde om instrukser til den faste repræsentation/Udenrigsministeriet varetager formandskabet og sekretariatsfunktionen; højtstående generalister fra alle ministeriernes EU-afdelinger deltager i ugentlige møder - koordineringsudvalget vedrørende Europæisk integration og associering (CoCo). Dette udvalg er sammensat af alle ministeriernes (vice)direktører og har statssekretæren for EU-spørgsmål som formand. Økonomiministeren er næstformand. Udenrigsministeriet varetager sekretariatsfunktionen - møder i underrådet vedrørende EU-spørgsmål under ministerkabinetet ledes af ministerpræsidenten; ministeriet for almindelige anliggender (ministerpræsidentens kabinet) varetager sekretariatsfunktionen - regeringens medlemmer med ministerpræsidenten som formand; ministeriet for almindelige anliggender
<p>5. Den faste repræsentations rolle</p>	<p>Aktiv deltagelse, især i møder om instrukser til den faste repræsentation og i CoCo; den stedfortrædende faste repræsentant eller et medlem af staben deltager regelmæssigt i de ugentlige CoCo-møder i Haag; ugentlige møder mellem den faste repræsentant og statssekretæren og hans generaldirektør for EU-spørgsmål</p>
<p>6. Finansministeriets rolle</p>	<p>Ingen særlig rolle</p>

<p>7. Det nationale parlaments rolle</p>	<p>BNC giver parlamentet en orientering om den foreløbige holdning (se punkt 3) i et standardskema; efter anmodning underrettes parlamentet under de senere forhandlinger i Rådet og efter den fælles beslutningsprocedure; parlamentet kan rejse spørgsmål direkte over for den ansvarlige minister eller statssekretær på regelmæssige møder (i udvalg eller plenarforsamlingen) vedrørende møder i EU-Rådet eller i ad hoc-drøftelser¹</p>
<p>8. Deltagelse af interessegrupper</p>	<p>Klassisk lobbyvirksomhed; organisationer, der repræsenterer lokale myndigheder, modtager BNC's skemaer og kan kommentere dem på regelmæssige møder, der ledes af Indenrigsministeriet</p>

¹ I Nederlandene er den enkelte minister ansvarlig over for parlamentet. Parlamentet kan vedtage et mistillidsvotum mod en bestemt minister.

LUXEMBOURG

1. Oplysninger formidlet af	via Udenrigsministeriet
2. Koordinering igangsat af	Udenrigsministeriet efter anmodning fra et ministerium i tilfælde af kompetencekonflikt vedrørende substansen
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	På embedsmandsniveau og om nødvendigt på politisk niveau (mellem berørte ministerier eller i regeringsrådet)
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	Uformel ad hoc-gruppe af "europæiske korrespondenter" (bistår regeringsrådet), der er embedsmænd med speciale i Europaspørgsmål fra hvert ministerium. Formandskabet og sekretariatsfunktionen for denne gruppe varetages af Udenrigsministeriet. Den faste repræsentation i Bruxelles fungerer som næstformand
5. Den faste repræsentations rolle	<ul style="list-style-type: none"> - Identifikation af et eventuelt behov for koordinering - Støtte til koordineringen - Deltagelse i de europæiske korrespondenters møder
6. Finansministeriets rolle	Deltager i de europæiske korrespondenters møder
7. Det nationale parlaments rolle	Deputeretkammeret orienteres om alle nye initiativer, og det er op til dette kammer at indkalde vedkommende ministerier til parlamentsudvalgenes møder
8. Deltagelse af interessegrupper	Ingen formel struktur, men ad hoc-deltagelse efter behov

DET FORENEDE KONGERIGE

1. Oplysninger formidlet af	Den faste repræsentation
2. Koordinering igangsæt af	Vedkommende fagministerium
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	<ul style="list-style-type: none">- Vedkommende fagministerium holder møder med andre berørte ministerier. Høring af de relevante parter. Instrukser til den faste repræsentation og orientering af parlamentet- Underudvalg vedrørende (europæisk) forsvars- og udenrigspolitik bestående af alle ministre, der har kompetence med hensyn til EU-spørgsmål
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	Kabinettets EU-sekretariat holder ad hoc-møder og samarbejder med Udenrigsministeriet og den faste repræsentation. Dette sekretariat består af 14 embedsmænd. Formandskabet og sekretariatsfunktionen for disse møder varetages af chefen for kabinettets EU-sekretariat. Der holdes daglige møder og et ugentligt formelt møde, hvor den faste repræsentation også deltager
5. Den faste repræsentations rolle	Aktiv deltagelse i behandlingen af vigtige spørgsmål, i beslutningerne om hastende taktiske og strategiske spørgsmål og i visse spørgsmål, hvor forberedelsen anses for at være uafsluttet
6. Finansministeriets rolle	Deltagelse på alle niveauer
7. Det nationale parlaments rolle	Behandler alle forslag til retsakter, der forelægges for EU-Ministerrådet, og andre vigtige dokumenter
8. Deltagelse af interessegrupper	Høres af vedkommende fagministerium

ØSTRIG

1. Oplysninger formidlet af	Udenrigsministeriet
2. Koordinering igangsat af	Udenrigsministeriet
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	<ul style="list-style-type: none"> - Vedkommende fagministerium sørger for koordinering med henblik på Rådets arbejdsgrupper. Udenrigsministeriet koordinerer Østrigs holdning i Coreper 1, Coreper 2 og Rådet (almindelige anliggender). Andre rådssammensætninger koordineres af vedkommende fagministerium. For så vidt angår Det Europæiske Råd er det forbundskanslerens kontor, der koordinerer - Forbundsregeringen
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	<p>Coreper 1 og 2: ugentlige koordineringsmøder med alle berørte ministerier, delstaterne og arbejdsmarkedets parter/Udenrigsministeriet</p> <p>Rådet (almindelige anliggender): koordineringsmøde/Udenrigsministeriet</p> <p>Andre rådssammensætninger: koordineringsmøder/vedkommende fagministerier</p> <p>Det Europæiske Råd: koordineringsmøde/forbundskanslerens kontor</p>
5. Den faste repræsentations rolle	Ikke repræsenteret på koordineringsmøderne, men høres regelmæssigt om specifikke spørgsmål
6. Finansministeriets rolle	Kompetence for så vidt angår Rådet (økonomi og finans) og (budget) og de tilsvarende arbejdsgrupper; kompetence med hensyn til alle finans- og budgetspørgsmål
7. Det nationale parlaments rolle	Orientering og generel debat som led i de forfatningsmæssige forbindelser mellem parlamentet og regeringen ¹
8. Deltagelse af interessegrupper	Arbejdsmarkedets parter skal have lejlighed til at udtale sig.

¹ Vedkommende medlem af forbundsregeringen er bundet af en udtalelse fra Østrigs Nationalråd (andetkammeret), hvis en EF-retsakt, der er foreslået, kræver gennemførelse i national ret eller indebærer vedtagelse af en retsakt, der finder direkte anvendelse og vedrører spørgsmål inden for forbundslovgivningen. Lignende procedurer anvendes med hensyn til en udtalelse fra Forbundsrådet (parlamentets førstekammer), hvis den foreslåede EF-retsakt obligatorisk skal gennemføres ved lov i henhold til forbundsforfatningen, hvilket kræver godkendelse i Forbundsrådet.

TYSKLAND

1. Oplysninger formidlet af	Den faste repræsentation via Udenrigsministeriet og Finansministeriet
2. Koordinering igangsat af	Vedkommende fagministerium, men koordinatorene (fra Udenrigs- eller Finansministeriet) kan gribe ind når som helst
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	<ul style="list-style-type: none"> - De enkelte ministeriers særlige EU-ansvarlige - Spørgsmål, der ikke kan løses på dette niveau, forelægges på generaldirektørenes ordinære møder og møderne mellem statssekretærene for Europaspørgsmål. Statssekretærene for EU-spørgsmål i Finansministeriet, Økonomiministeriet, Ministeriet for forbrugerbeskyttelse og landbrug, Indenrigsministeriet, Justitsministeriet, Ministeriet for arbejds- og socialspørgsmål og Miljøministeriet samt den faste repræsentant og chefen for forbundskanslerens kabinet deltager. Andre statssekretærer deltager afhængigt af dagsordenen - Ministerielt (bilateralt) niveau eller forbundsministerrådet
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	Statssekretærenes månedlige møder ledes af viceministeren for EU-spørgsmål, og næstformanden er statssekretæren i Finansministeriet. Sekretariatsfunktionen varetages af Udenrigsministeriet
5. Den faste repræsentations rolle	Aktiv deltagelse
6. Finansministeriets rolle	Sørger sammen med Udenrigsministeriet for den interne koordinering på forbundsplan
7. Det nationale parlaments rolle	Orientering og generel debat i begge kamre som led i de forfatningsmæssige forbindelser mellem parlamentet og regeringen
8. Deltagelse af interessegrupper	Løbende dialog på alle niveauer.

FINLAND

1. Oplysninger formidlet af	Den faste repræsentation
2. Koordinering igangsæt af	Vedkommende fagministerium eller regeringens EU-sekretariat
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	<ul style="list-style-type: none"> - 39 afdelinger, der bistår ministerierne. EU-sekretariatet er repræsenteret i hver afdeling og i de fleste tilfælde også Finansministeriet - Udvalget for EU-spørgsmål - Ministerudvalget for EU-spørgsmål
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	EU-sekretariatet, der er en enhed under statsministerens kabinet, ledes af statssekretæren for EU-spørgsmål
5. Den faste repræsentations rolle	Den faste repræsentation deltager i ministerudvalgets ugentlige møder
6. Finansministeriets rolle	Deltager i næsten alle afdelingerne
7. Det nationale parlaments rolle	Ugentlig debat om EU-spørgsmål
8. Deltagelse af interessegrupper	Der kan holdes møder i afdelingerne med deltagelse af interessegrupper

PORTUGAL

1. Oplysninger formidlet af	Den faste repræsentation via Udenrigsministeriet (generaldirektoratet for EF-spørgsmål - DGAC)
2. Koordinering igangsat af	Udenrigsministeriet (DGAC og sommetider på initiativ af den faste repræsentation)
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	<ul style="list-style-type: none"> - Udenrigsministeriet (DGAC og den faste repræsentation) - Det tværministerielle udvalg for EF-spørgsmål (CIAC). Dette udvalg er sammensat af generaldirektørerne for EU-kontorerne i de forskellige ministerier og de selvstyrende regioner (Madeira og Azorerne). Om nødvendigt kan udvalget nedsætte underudvalg til at behandle bestemte spørgsmål mere indgående - Regeringen træffer beslutning om EU-spørgsmål
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	Udenrigsministeren er formand for CIAC og kan uddelegere opgaver til statssekretæren for EU-spørgsmål. Udenrigsministeriet varetager sekretariatsfunktionen
5. Den faste repræsentations rolle	Aktiv deltagelse i DGAC og CIAC
6. Finansministeriets rolle	Ingen særlig rolle
7. Det nationale parlaments rolle	Det stående parlamentsudvalg for EU-spørgsmål tager sig af de EU-spørgsmål, som regeringen forelægger. Udvalget træder sammen en gang om ugen, og portugisiske medlemmer af Europa-Parlamentet kan deltage
8. Deltagelse af interessegrupper	CIAC kan behandle udtalelser fra arbejdsmarkedets parter

FRANKRIG

1. Oplysninger formidlet af	Generalsekretariatet for det tværministerielle udvalg for europæisk økonomisk samarbejde (SGCI)
2. Koordinering igangsat af	SGCI
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	<p>Under premierministerens ansvar kan træffes beslutning på tre niveauer afhængigt af spørgsmålets politiske vigtighed:</p> <ul style="list-style-type: none"> - af SGCI på møder med deltagelse af embedsmænd fra vedkommende fagministerier - af premierministerens kabinet på møder med repræsentanter for vedkommende fagministres kabinet - af premierninisteren selv på møder i det tværministerielle udvalg, hvori udenrigsministeren, ministeren med ansvar for EU-spørgsmål, økonomi- og finansministeren og andre relevante ministre altid deltager
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	<p>SGCI koordinerer arbejdet mellem ministerierne, tilrettelægger om nødvendigt møderne op til højtstående embedsmandsniveau og sender instrukser til den faste repræsentation (dog ikke i FUSP-spørgsmål). SGCI, der er direkte underlagt premierministeren, er sammensat af embedsmænd, der er udstationeret fra flere ministerier (specialiseret i bestemte emner) for en periode af 3-4 år. SGCI's generalsekretær er formand og fungerer også traditionelt som rådgiver for premierministeren i EU-spørgsmål. Han bistås af tre vicegeneralsekretærer</p>
5. Den faste repræsentations rolle	Deltager på opfordring i møder tilrettelagt af SGCI
6. Finansministeriets rolle	Deltager i det tværministerielle udvalg
7. Det nationale parlaments rolle	Orientering og generel debat som led i de forfatningsmæssige forbindelser mellem parlamentet og regeringen
8. Deltagelse af interessegrupper	Ikke oplyst

SVERIGE

1. Oplysninger formidlet af	Den faste repræsentation
2. Koordinering igangsat af	Vedkommende fagministerium
3. Forskellige stadier i koordinering/den interne beslutningsprocedure	<ul style="list-style-type: none"> - Vedkommende fagministerium samarbejder på embedsmandsplan med andre relevante ministerier - EU-udvalget, der er sammensat af alle statssekretærene - Regeringen
4. Koordineringsinstrument/det ansvarlige ministerium	<p>EU-enheden under Udenrigsministeriet</p> <ul style="list-style-type: none"> - Statsministerens kontor + lille EU-enhed, der er knyttet til hans kabinet - EU-udvalget, der har statssekretæren for EU-spørgsmål som formand
5. Den faste repræsentations rolle	Aktiv deltagelse i behandlingen af spørgsmål på dagsordenen og endelig udformning af instrukser
6. Finansministeriets rolle	Direktoratet for budget deltager i den fælles forberedelse af EU-sager
7. Det nationale parlaments rolle	Rigsdagens EU-udvalg underrettes og høres om alle spørgsmål (forud for alle rådssamlinger). Vedkommende minister tager hensyn til dette udvalgs holdning, men er ikke formelt bundet af den
8. Deltagelse af interessegrupper	Høres af vedkommende ministerium

